

Dosarul nr. 2ra-754/17

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău – C. Valah

Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, I. Secrieru, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la acțiunea lui Andrei Zagoreanu împotriva Ministerului Justiției
al Republicii Moldova, Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal
Chișinău, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Dumitru Manole privind
constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii
judecătorești, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 31 ianuarie 2017,

C O N S T A T Ă :

Andrei Zagoreanu la data de 23 august 2016 s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva Ministerului Justiției, Primăriei municipiului Chișinău,
Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu executorul judecătoresc
Dumitru Manole privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen
rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material în mărime de 28
000 lei și moral în mărime de 350 euro echivalent în valută națională pentru perioada
de 7 luni de neexecutare (f.d. 3-5).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că prin hotărârea Curții de Apel
Chișinău din data de 16 februarie 2010 s-a obligat Consiliul mun. Chișinău de a-i
repartiza lui Andrei Zagoreanu spațiu locativ.

Prin încheierea executorului judecătoresc Oleg Ungureanu din data de 09
aprilie 2010 s-a intentat procedura de executare, cu propunerea Consiliului și
Primăriei mun. Chișinău de a executa în termen de 15 zile documentul executoriu.

Ulterior procedura de executare a fost strămutată executorului judecătoresc Dumitru Manole.

Hotărârea nu este executată până în prezent pe motiv că Consiliul municipal nu dispune de spațiu locativ liber. În toată această perioadă el este nevoit să închirieze locuință și să suporte cheltuieli.

Anterior, Andrei Zagoreanu s-a mai adresat cu cereri de chemare în judecată în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011. Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din data de 09 aprilie 2015, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din data de 18 noiembrie 2015 și prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din data de 29 februarie 2016, menținută prin încheierea Curții Supreme de Justiție din data de 26 octombrie 2016 s-a constatat încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din data de 16 februarie 2010, și s-a dispus recuperarea prejudiciului material în cuantumul sumei achitate de el pentru închirierea spațiului locativ în perioada de până la data de 31 decembrie 2015.

În opinia reclamantului este îndreptățit să solicite constatarea încălcării în continuare a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din data de 16 februarie 2010, recuperarea pentru perioada 01 ianuarie 2016 – 31 iulie 2016 a prejudiciului material și anume cheltuielile suportate pentru închirierea spațiului locativ în mărime de 28 000 lei cât și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din data de 03 noiembrie 2016 s-a admis parțial acțiunea înaintată de către Andrei Zagoreanu, s-a constatat încălcarea dreptului reclamantului la executare în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din data de 16 februarie 2010, s-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Andrei Zagoreanu cu titlu de prejudiciu material pentru neexecutarea hotărârii judecătorești pentru perioada 01 ianuarie 2016 -31 iulie 2016 suma de 28 000 lei, în rest pretențiile au fost respinse (f.d. 61, 68-73).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 24 noiembrie 2016 Ministerul Justiției a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea pretențiilor ca fiind neîntemeiate (f.d. 67,81-84).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din data de 03 noiembrie 2016 (f.d. 96, 97-106).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 08 februarie 2017 Ministerul Justiției a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea

deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii (f.d. 110-113).

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material și au apreciat arbitrar poziția reclamantului în proces și a probelor prezentare la materialele dosarului.

În conformitate cu art. 434 alin.1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 ianuarie 2017.

Recursul înaintat de către Ministerul Justiției la data de 08 februarie 2017 este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ministerul Justiției este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Ministerul Justiției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 în pricina civilă la acțiunea lui Andrei Zagoreanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Dumitru Manole privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală